

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1996

Julkaistu Helsingissä 15 päivänä tammikuuta 1996

N:o 6—14

SISÄLLYS

N:o		Sivu
6	Laki suuronnettomuuksien tutkinnasta annetun lain muuttamisesta annetun lain muuttamisesta	17
7	Laki valtion rataverkosta, radanpidosta ja rataverkon käytöstä annetun lain 15 §:n muuttamisesta	19
8	Asetus sähköuunien energiankulutuksen osoittamista merkinnöin koskevan Euroopan yhteisöjen neuvoston direktiivin täytäntöönpanosta	20
9	Asetus kodinkoneiden tuottamasta ilmassa kantaautuvasta melusta annetun Euroopan yhteisöjen neuvoston direktiivin täytäntöönpanosta	22
10	Maastoliikenneasetus	23
11	Asetus ajoneuvoveroasetuksen 1 §:n muuttamisesta	26
12	Valtiovarainministeriön päätös varsinaisen ajoneuvoveron kannosta, maksupaikoista ja suorittamisesta	27
13	Valtiovarainministeriön päätös verohallinnon maksullisista suoritteista annetun valtiovarainministeriön päätöksen muuttamisesta	29
14	Verohallituksen päätös verovuoden 1996 ennakon alarajasta ja kantoeristä	31

N:o 6

Laki

suuronnettomuuksien tutkinnasta annetun lain muuttamisesta annetun lain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 12 päivänä tammikuuta 1996

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan suuronnettomuuksien tutkinnasta annetun lain muuttamisesta 3 päivänä maaliskuuta 1995 annetun lain (282/95) 1 §, 5 §:n 3 momentti ja 16 §:n 2 momentti seuraavasti:

1 §

Tutkinnan tarkoitus

Yleisen turvallisuuden lisäämiseksi ja onnettomuuksien ehkäisemiseksi on suuronnettomuudet sekä ilmailussa ja raideliikenteessä tapahtuneet onnettomuudet tutkittava niin kuin tässä laissa säädetään.

Asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä siitä, milloin tämän lain mukainen tutkinta toimitetaan raideliikenneonnettomuuksista.

5 §

Onnettomuustutkintakeskus

— — — — —
Tutkintalautakunta asetetaan tarvittaessa

— — — — —
kutakin onnettomuustutkintaa varten erikseen. Suuronnettomuuden tutkintalautakunnan asettaa valtioneuvosto. Suuronnettomuuden vaaratilanteen sekä ilmailussa ja raideliikenteessä tapahtuneen onnettomuuden ja sen vaaratilanteen tutkintalautakunnan asettaa oikeusministeriö. Tutkintalautakunnat toimivat onnettomuustutkintakeskuksen yhteydessä.

16 §

Tutkintaselostuksen käsittely

— — — — —
Ilmailu- ja raideliikenneonnettomuuden ja sen vaaratilanteen tutkintaselostus annetaan oikeusministeriölle. Oikeusministeriö toimittaa tutkintaselostuksen toimenpiteitä varten tiedoksi asianosaisille sekä niille viranomaisille ja

HE 107/95
HaVM 5/95
EV 96/95

tahoille, joilla se arvioi olevan erityistä mielenkiintoa asiassa. Erityisestä syystä oikeusministeriö voi antaa tutkintaselostuksen valtioneuvostolle 1 momentissa mainitussa tarkoituksessa.

Tämä laki tulee voimaan asetuksella säädettävänä ajankohtana.

Helsingissä 12 päivänä tammikuuta 1996

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Oikeusministeri *Sauli Niinistö*

N:o 7

Laki

valtion rataverkosta, radanpidosta ja rataverkon käytöstä annetun lain 15 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 12 päivänä tammikuuta 1996

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan valtion rataverkosta, radanpidosta ja rataverkon käytöstä 5 päivänä tammikuuta 1995 annetun lain (21/95) 15 § seuraavasti:

15 §

Rautatieonnettomuuksien tutkinta

Rautatieonnettomuuksien tutkinnasta säädetään onnettomuuksien tutkinnasta annetussa laissa (373/85).

Tämä laki tulee voimaan asetuksella säädettävänä ajankohtana.

Helsingissä 12 päivänä tammikuuta 1996

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Oikeusministeri *Sauli Niinistö*

HE 107/95
HaVM 5/95
EV 96/95

N:o 8

Asetus

sähköuunien energiankulutuksen osoittamista merkinnöin koskevan Euroopan yhteisöjen neuvoston direktiivin täytäntöönpanosta

Annettu Helsingissä 5 päivänä tammikuuta 1996

Kauppa- ja teollisuusministerin esityksestä säädetään 20 päivänä tammikuuta 1978 annetun kuluttajansuojalain (38/78) 2 luvun 6 §:n nojalla:

1 §

Sähköuunien energiankulutuksen osoittamiseen merkinnöin sovelletaan Suomessa, sen lisäksi, mitä siitä erikseen säädetään, kodinkoneiden energiankulutuksen osoittamisesta merkinnöin annetun direktiivin 79/530/ETY soveltamisesta sähköuuneihin annettua Euroopan yhteisöjen direktiiviä (79/531/ETY).

Sähköuunien energiamerkin malli ja direktiivin 79/531/ETY liitteessä I mainittujen termien suomenkieliset vastineet ovat tämän asetuksen liitteenä.

2 §

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 1996.

Helsingissä 5 päivänä tammikuuta 1996

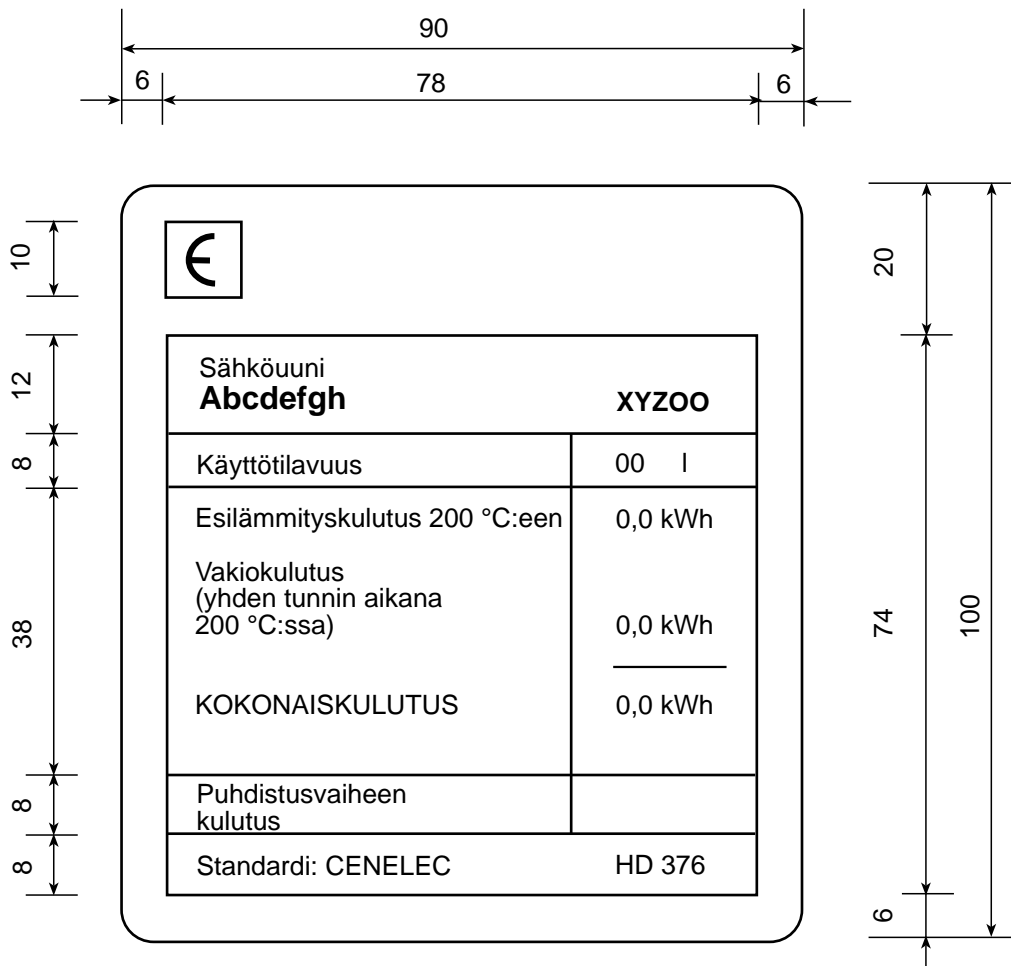
Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri Tuula Linnainmaa

SÄHKÖUUNIEN ENERGIAMERKIN MALLI

Mallin mitat ovat millimetrejä

N:o 9

Asetus

kodinkoneiden tuottamasta ilmassa kantautuvasta melusta annetun Euroopan yhteisöjen neuvoston direktiivin täytäntöönpanosta

Annettu Helsingissä 5 päivänä tammikuuta 1996

Kauppa- ja teollisuusministerin esittelystä säädetään 20 päivänä tammikuuta 1978 annetun kuluttajansuojalain (38/78) 2 luvun 6 §:n nojalla:

1 §

Kodinkoneiden tuottaman ilmassa kantautuvan melun ilmoittamiseen sovelletaan Suomessa, sen lisäksi, mitä siitä erikseen säädetään, kodinkoneiden tuottamasta ilmassa kantautuvasta melusta annettua Euroopan yhteisöjen neuvoston direktiiviä (86/594/ETY).

2 §

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 1996.

Helsingissä 5 päivänä tammikuuta 1996

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Tuula Linnainmaa*

N:o 10

Maastoliikenneasetus

Annettu Helsingissä 12 päivänä tammikuuta 1996

Ympäristöministerin esittelystä säädetään 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun maastoliikennelain (1710/95) 35 §:n nojalla:

1 luku

Kielto- ja rajoitusasian käsittely

1 §

Esityksen tekeminen

Maastoliikennelain (1710/95) 9 §:n 1 momentissa tarkoitettu esitys moottorikäyttöisen ajoneuvon käyttöä maastossa koskevan kiellon tai rajoituksen määrittämisestä on tehtävä kirjallisesti sille alueelliselle ympäristökeskukselle, jonka toimialueella esityksessä tarkoitettu alue sijaitsee.

Esityksestä tulee käydä ilmi kiellon tai rajoituksen voimassaoloaika ja perusteet sekä muut asian käsittelyn kannalta tarpeelliset seikat. Alue, jolle kieltä tai rajoitusta haetaan, on osoitettava mittakaavaltaan asianmukaisella kartalla.

2 §

Lausuntojen pyytäminen

Alueellisen ympäristökeskuksen on pyydettävä esityksestä asianomaisen kunnan lausunto, jollei kysymyksessä ole kunnan oma esitys. Asianomaiselle maan omistajalle tai haltijalle, asianomaiselle paliskunnalle ja valvontaviranomaisille sekä muille, joita asia koskee, on varattava tilaisuus antaa lausunto esityksestä.

3 §

Kuuluttaminen esityksestä

Alueellisen ympäristökeskuksen tai, jos kunta on esityksen tekijänä, kunnan on tiedotettava esityksestä kuuluttamalla vähintään 14 päivän

ajan kunnan ilmoitustaululla siten kuin julkisista kuulutuksista annetussa laissa (34/25) säädetään. Kuulutuksen julkaisemisesta on lisäksi ilmoitettava riittävän ajoissa vähintään yhdessä paikkakunnalla yleisesti leviävässä sanomalehdessä. Kuulutuskustannukset maksetaan valtion varoista.

Esitystä koskevien tietojen tulee olla saatavilla asianomaisessa kunnassa kuulutusajan.

4 §

Muistutukset

Muistutukset esityksen johdosta on alueelliselle ympäristökeskukselle osoitettuna toimitettava kunnanhallitukselle 14 päivän kuluessa kuulutusajan päättymisestä. Kunnan on toimitettava muistutukset alueelliselle ympäristökeskukselle.

5 §

Kuuluttaminen päätöksestä

Alueellisen ympäristökeskuksen on tiedotettava päätöksestään noudattamalla soveltuvin osin, mitä 3 §:ssä säädetään. Päätöstä koskevasta kuulutuksesta on käytävä ilmi päätöksen antaja, antopäivä, päätöksen pääasiallinen sisältö sekä kiellon tai rajoituksen voimaantulo. Kuulutuksesta tulee myös käydä ilmi, missä päätöstä koskevat tarkemmat tiedot ovat saatavilla.

6 §

Päätöksen tiedoksi antaminen

Alueellisen ympäristökeskuksen on annettava päätös tiedoksi esityksen tekijälle, asianomaiselle

kunnalle, maan omistajalle tai haltijalle sekä asianomaisille valvontaviranomaisille hyvissä ajoin ennen kiellon tai rajoituksen voimaantuloa. Poro- ja poronhoitoaluetta koskeva päätös on annettava tiedoksi myös asianomaiselle paliskunnalle.

Kunnan tulee pitää päätöstä koskevat tiedot saatavilla niin kauan kun kieltö tai rajoitus on voimassa.

2 luku

Moottorikelkkailureittiä koskevan asian käsittely

7 §

Reittisuunnitelman sisältö

Maastoliikennelain 15 §:ssä tarkoitetussa reittisuunnitelmassa on osoitettava reitin kulku ja sen mahdolliset liitännäisalueet niin, että ne voidaan suunnitelman perusteella merkitä maastoon. Suunnitelmassa on myös mainittava ne kiinteistöt, joiden kautta reitti kulkisi, sekä esitettävä muut reitin perustamisen ja pitämisen kannalta tarpeelliset tiedot. Suunnitelmaan on liitettävä mittakaavaltaan asianmukainen reitin kulkua osoittava kartta.

8 §

Lausuntojen pyytäminen

Reittisuunnitelmasta on ennen sen hyväksymistä pyydettävä tarpeelliset lausunnot ja varattava niille, joita asia koskee, tilaisuus tulla kuuluksi. Tällöin on soveltuvin osin noudatettava, mitä 2 ja 3 §:ssä säädetään.

9 §

Päätöksestä tiedottaminen

Kunnan ympäristönsuojelulautakunnan päätöksestä hyväksyä reittisuunnitelma on tiedotettava noudattamalla soveltuvin osin, mitä 5 ja 6 §:ssä säädetään.

10 §

Kuulutuskustannukset

Reitin pitäjän on maksettava reittisuunnitelman hyväksymismenettelystä aiheutuvat kuulutuskustannukset. Kuulutuskustannukset, jotka aiheutuvat kunnan ympäristönsuojelulautakunnan päätöksen vahvistamisesta, maksetaan kuitenkin valtion varoista.

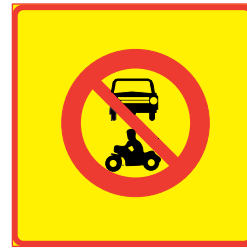
3 luku

Erinäisiä säännöksiä

11 §

Maastoliikennemerkki

Maastoliikenne kielletty. Merkillä ilmoitetaan, että alueellinen ympäristökeskus on maastoliikennelain 8 §:n nojalla kieltänyt maastoliikenteen tai rajoittanut sitä.

Maastoliikennemerkin koko on 400 x 400 mm. Erityisestä syystä voidaan käyttää kokoa 600 x 600 mm tai 200 x 200 mm.

12 §

Maastoliikennemerkin lisäkilvet

Maastoliikennemerkin tarkoituksen tai kohteen selventämiseksi, sen vaikutusalueen tai voimassaoloajan määrittelemiseksi taikka sen vaikutuksen rajoittamiseksi voidaan maastoliikennemerkki varustaa sen alapuolelle asetettavalla suorakaiteen muotoisella lisäkilvellä.

Lisäkilpinä voidaan käyttää myös tieliikenneasetuksen 21 §:ssä tarkoitettuja lisäkilpiä.

13 §

Maastoliikenne poronhoitotöissä

Paliskunnan poroisäntä tai varaisäntä päättää, milloin maastoliikennelain 4 §:n 2 momentin 3 kohdassa tarkoitetut tehtävät ovat välttämättömiä.

Poroisännän tai varaisännän tehtävänä on antaa poronhoitotöissä moottorikäyttöisellä ajoneuvolla lumettomassa maastossa liikkuvalla poromiehelle kirjallinen todistus siitä, että edellä 1 momentissa tarkoitetut tehtävät ovat välttä-

mättömiä. Todistus on voimassa enintään kaksi vuotta.

Todistus on pidettävä mukana ja vaadittaessa näytettävä valvontaviranomaiselle.

14 §

Nopeusrajoitus

Moottorikäyttöisen ajoneuvon suurin sallittu nopeus maastossa maa-alueella on 60 km/h. Nopeusrajoitus ei kuitenkaan koske maastoliikennelain 30 §:ssä tarkoitettua kilpailua tai harjoit-

Helsingissä 12 päivänä tammikuuta 1996

tusta, mikäli asianomainen alue on suljettu muulta liikenteeltä.

Jääpeitteisellä vesialueella suurin sallittu nopeus on 80 km/h. Mikäli ajoneuvoon on kytketty hinattava perävaunu, jossa kuljetetaan henkilöä, on suurin sallittu nopeus maastossa kuitenkin enintään 40 km/h.

15 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 20 päivänä tammikuuta 1996.

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Jan-Erik Enestam*

N:o 11

Asetus**ajoneuvoveroasetuksen 1 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 12 päivänä tammikuuta 1996

Valtiovarainministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä muutetaan 29 päivänä huhtikuuta 1994 annetun ajoneuvoveroasetuksen (312/94) 1 §, sellaisena kuin se on 21 päivänä huhtikuuta 1995 annetussa asetuksessa (573/95), seuraavasti:

1 §

Veromerkit

Ajoneuvoveron suorittamiseksi käytetään vuonna 1996 seuraavan kaavan mukaan valmistettuja veromerkkejä:

1) arvoltaan 700 markan veromerkki:

2) arvoltaan 500 markan veromerkki:

Veromerkki varustetaan hologrammipainatuksella, ja veromerkin muut ominaisuudet ovat sen mukaisia kuin verohallitus ja merkkien valmistaja ovat sopineet.

Tämä asetus tulee voimaan 15 päivänä tammikuuta 1996.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 12 päivänä tammikuuta 1996

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Arja Alho*

N:o 12

Valtiovarainministeriön päätös varsinaisen ajoneuvoveron kannosta, maksupaikoista ja suorittamisesta

Annettu Helsingissä 10 päivänä tammikuuta 1996

Valtiovarainministeriö on moottoriajoneuvoverosta annetun lain (722/66) nojalla päättänyt:

1. Varsinaisen ajoneuvoveron kanto

1 §

Rekisterissä verovuoden alkaessa olevat ajoneuvot

Varsinainen ajoneuvovero kannetaan yhdessä erässä, jos veron määrä on vähemmän kuin 1 800 markkaa. Jos verovuodelta suoritettava varsinainen ajoneuvovero on vähintään 1 800 markkaa, vero kannetaan kahdessa erässä ja jos veron määrä on vähintään 3 600 markkaa, vero kannetaan neljässä erässä.

Vero tai sen ensimmäinen erä kannetaan verovuoden helmikuussa. Jos vero kannetaan kahdessa erässä, toinen erä kannetaan elokuussa ja jos vero kannetaan neljässä erässä, toinen erä kannetaan toukokuussa, kolmas erä elokuussa ja neljäs erä marraskuussa. Vero erääntyy kantokuukautta seuraavan kuukauden ensimmäisenä arkipäivänä.

Vero voidaan kahden tai neljän erän sijasta kuitenkin verovelvollisen kirjallisen ilmoituksen perusteella maksuunpanna koko verovuodelta yhdessä erässä. Ilmoitus on toimitettava ajoneuvohallintokeskukselle viimeistään verovuoden tammikuun 15 päivään mennessä.

2 §

Rekisteriin verovuoden aikana tulevat ajoneuvot

Jos ajoneuvo ensi- tai uudelleenrekisteröidään sen mukaan kuin siitä on erikseen säädetty, rekisteri-ilmoituksen perusteella verovuodelta kannettava vero tai sen ensimmäinen erä kannetaan välittömästi ilmoituksen tekemisen jälkeen ja vero erääntyy kuukauden kuluttua rekisterimerkinnän tekemisestä. Verovuoden muut erät kannetaan kuten 1 §:ssä on säädetty.

3 §

Maksuunpanon oikaisut ja muut vastaavat suoritukset

Maksuunpanon oikaisun, jälkiverotuksen tai sellaisen maksuunpanon johdosta, joka on toimitettu muutoksenhakuviranomaisen ajoneuvohallintokeskuksen käsiteltäväksi palauttamassa asiassa, vero on maksuunpantava verovuodelta yhdessä erässä, jollei 1 §:stä muuta johdu. Vero erääntyy kuukauden kuluttua maksuunpanopäätöksen tekemisestä.

4 §

Veron jakaminen eriin

Vero, joka tämän päätöksen mukaan saadaan maksaa useampana kuin yhtenä eränä, jaetaan tasan erien kesken.

2. Varsinaisen ajoneuvoveron maksupaikat

5 §

Maksupaikat

Varsinainen ajoneuvovero maksetaan kantaikana postisiirtoliikettä harjoittavaan postitoimipaikkaan, pankkiin, lääninhallituksen kassaan tai ajoneuvohallintokeskuksen asiakaspalvelupisteeseen. Veron suorittamisen yhteydessä verolippu on esitettävä maksupaikan asianomaiselle toimihenkilölle, jonka on merkittävä lippuun kuittaus todistukseksi veron suorittamisesta.

Veron voi maksaa myös pankin laskunmaksuautomaatilla verolipun pankkiviivakoodia käyttäen, jolloin automaatin kuitti on liitettävä verolipun yhteyteen.

6 §

Maksupaikat eräpäivän jälkeen

Varsinaisen ajoneuvoveron saa suorittaa 5 §:ssä mainittuun maksupaikkaan eräpäivän jälkeen viimeistään jäljempänä 8 §:ssä säädettyä aikana, jonka jälkeen vero on suoritettava ulosottoviranomaiselle.

7 §

Tiedonsiirtokorvaus ja rahalaitoksen viivästyskorko

Rahalaitokselle maksettavaan tiedonsiirtokorvaukseen ja rahalaitoksen velvollisuuteen suorittaa viivästyskorkoa verovarojen siirron tai tilityksen viivästymisen johdosta sovelletaan, mitä ajoneuvohallintokeskus ja asianomaiset rahalaitokset siitä sopivat.

3. Varsinaisen ajoneuvoveron suorittaminen eräpäivän jälkeen

8 §

Veronmaksun määräajat

Veron saa maksaa 6 §:ssä tarkoitettuun maksupaikkaan eräkuukautena tai sitä seuraavana kuukautena taikka 10 §:ssä tarkoitettua maksumuistutuksen viimeisenä maksupäivänä.

9 §

Määräajan laskeminen

Jos 8 §:ssä tarkoitettua ajan viimeinen päivä

Helsingissä 10 päivänä tammikuuta 1996

on pyhäpäivä tai lauantai, määräaika päättyy sitä edeltävänä viimeisenä arkipäivänä.

10 §

Maksumuistutus

Ajoneuvohallintokeskus voi lähettää eräpäivänä maksamatta olevasta verosta verovelvolliselle maksumuistutuksen. Maksumuistutusta ei kuitenkaan lähetetä, jos sen lähettämättä jättämiseen on erityisiä syitä.

Maksumuistutus lähetetään siten, että verovelvollinen voi sen perusteella suorittaa laininlyömänsä määrän ennen 8 §:ssä säädetyn määräajan päättymistä.

11 §

Veron suorittaminen eräpäivän jälkeen

Suoritettaessa veroa eräpäivän jälkeen verolippu tai maksumuistutus on esitettävä maksupaikan asianomaiselle toimihenkilölle, jonka on merkittävä verolippuun kuittaus todistukseksi veron suorittamisesta sekä suoritettavan viivekoron määrä.

12 §

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan 15 päivänä tammikuuta 1996.

Maksumuistutukset lähetetään sellaisista tässä päätöksessä tarkoitetuista veroista, joiden eräpäivä on 1 päivänä maaliskuuta 1996 tai sen jälkeen.

Ministeri *Arja Alho*

Vanhempi hallitussihteeri Heikki Kuitunen

N:o 13

Valtiovarainministeriön päätös
verohallinnon maksullisista suoritteista annetun valtiovarainministeriön päätöksen
muuttamisesta

Annettu Helsingissä 10 päivänä tammikuuta 1996

Valtiovarainministeriö on lisännyt verohallinnon maksullisista suoritteista 26 päivänä toukokuuta 1994 antamansa päätöksen (383/94) 1 §:n 1 momenttiin, sellaisena kuin se on muutettuna 28 päivänä joulukuuta 1994 annetussa valtiovarainministeriön päätöksessä (1549/94), uuden 5 kohdan, jolloin nykyinen 5 kohta siirtyy uudeksi 6 kohdaksi, sekä päätöksen liitteenä olevaan maksutaulukkoon uuden 5 kohdan, jolloin nykyiset 5 ja 6 kohta siirtyvät uusiksi 6 ja 7 kohdaksi, seuraavasti:

1 §

Maksulliset julkisoikeudelliset suoritteet

Valtion maksuperustelain 6 §:ssä tarkoitettuja maksullisia julkisoikeudellisia suoritteita, joista verohallinnon viranomaisen perii oheisen maksutaulukon mukaisen maksun tai, jos sitä ei ole mainittu maksutaulukossa, suoritteiden omakustannusarvoa vastaavan maksun, ovat:

5) arvonlisäverolain 72 k §:n mukainen lääninveroviraston antama lupa verottoman varaston pitämiseen;

6) muut kuin edellä mainitut toimeksianton suorittavat, verotustietojen käyttöä koskevat erityissuoritteet, joiden kysyntä perustuu lakiin tai asetukseen.

Tämä päätös tulee voimaan 15 päivänä tammikuuta 1996.

Helsingissä 10 päivänä tammikuuta 1996

Ministeri *Arja Alho*

Neuvotteleva virkamies Helena Ikonen

Maksutaulukko

verohallinnon maksullisista julkisoikeudellisista suoritteista

Suorite

1) Keskusverolautakunnan ennakkotietopäätös

— valmistelutyöstä laskutetaan sen työmäärän mukaan, mikä kyseisen asian kanssa samanlaajuisen asian käsittelyyn keskimäärin käytetään seuraavasti:

Asia

mk/h

— Hakijana on luonnollinen henkilö, kuolinpesä tai yhteisetuus ja ennakkotietopäätös koskee tulo- ja varallisuusverotusta, kiinteistöveroä, lähdeveroä, korkotulon lähdeveroä, ennakkoperintää tai muuta kuin jäljempänä tarkoitettua luonnollisen henkilön verotusta 350 mk/h

— luonnollisen henkilön maatalouden verotusta, arvonnäverotusta tai elinkeinotulon verotusta koskeva päätös 450 mk/h

— muu keskusverolautakunnan ennakkotietopäätös 550 mk/h

Asiassa, jossa keskusverolautakunta päättää olla antamatta ennakkotietoa, jättää hakemuksen tutkimatta tai asian sillensä, peritään käsittelymaksu 200 mk

2) Muu verohallinnon viranomaisen antama ennakkotietopäätös

— perintö- ja lahjaverolain 21 a §:n, liikevaihtoverolain 106 §:n tai arvonnäverolain 212 §:n mukainen ennakkotietopäätös 500 mk

— muu ennakkotietopäätös 400 mk

Asiassa, jossa verohallinnon viranomainen päättää olla antamatta ennakkotietoa, jättää hakemuksen tutkimatta tai asian sillensä, peritään käsittelymaksu 100 mk

3) Tuloveroasetuksen 2 ja 3 §:ssä tarkoitettu nimeämispäätös 400 mk

4) Yleishyödyllisten yhteisöjen veronhuojennuspäätös ja päätös oikeudesta tappion vähentämiseen tuloverotuksessa 400 mk

5) Arvonnäverolain 72 k §:n mukainen lupa verottoman varaston pitämiseen 800 mk

6) Verotustietojen käyttöä koskeva verohallituksen päätös 600 mk

7) Valtiovarainministeriön päätöksen 1 §:n 6 kohdassa tarkoitettujen verotustietojen luovuttaminen asiakirjoilta

— todistus, jäljennös tai ote verotustiedoista 1 mk/sivu
kuitenkin vähintään 30 mk

— jos tietojen luovuttaminen vaatii yli 1/2 tunnin työn, peritään tietojen luovuttamisesta 130 mk/h

— aikaperusteisen työveloituksen lisäksi peritään valokopiona annettavissa tietojen massaluovutuksissa korvausta 25 penniä/sivu

N:o 14

Verohallituksen päätös verovuoden 1996 ennakon alarajasta ja kantoeristä

Annettu Helsingissä 8 päivänä tammikuuta 1996

Verohallitus on 28 päivänä marraskuuta 1959 annetun ennakkoperintälain 42 §:n ja 48 §:n 1 momentin nojalla,
sellaisina kuin ne ovat 18 päivänä joulukuuta 1995 annetussa laissa (1559/95), päättänyt:

<p style="text-align: center;">1 §</p> <p>Ennakkoa ei määrätä, jos sen määrä olisi pienempi kuin 1 000 markkaa.</p>	<p style="text-align: center;">2 §</p> <p>Ennakko kannetaan tuloverolain 3 §:ssä tarkoitetuilta yhteisöiltä ja 5 §:ssä tarkoitetuilta yhteisetuksilta ennakon määrästä riippuen kahdessa tai useammassa erässä seuraavasti:</p>
---	---

Kannettavan ennakon määrä mk	Kantoerien lukumäärä	Kantokuukaudet
1 000—5 000	2	helmikuu ja syyskuu
yli 5 000	11	helmikuu—joulukuu

<p style="text-align: center;">3 §</p> <p>Muille kuin 2 §:ssä tarkoitetuille yhteisöille ja yhteisetuksille määrätty ennako kannetaan</p>	<p>ennakon määrästä riippuen kahdessa tai useammassa erässä seuraavasti:</p>
---	--

Kannettavan ennakon määrä mk	Kantoerien lukumäärä	Kantokuukaudet
1 000—3 000	2	helmikuu ja syyskuu
yli 3 000 mutta enintään 10 000	3	maaliskuu, heinäkuu ja marraskuu
yli 10 000 mutta enintään 30 000	5	maaliskuu, toukokuu, heinäkuu, syyskuu ja marraskuu
yli 30 000 mutta enintään 100 000	6	helmikuu, huhtikuu, kesäkuu, elokuu, lokakuu ja joulukuu
yli 100 000	11	helmikuu—joulukuu

<p style="text-align: center;">4 §</p> <p>Tämä päätös tulee voimaan 15 päivänä tammikuuta 1996.</p>	<p>Päätöstä sovelletaan verovuodelta 1996 määrättävän ennakon kanton.</p>
---	---

Helsingissä 8 päivänä tammikuuta 1996

Päajohtaja *Jukka Tammi*

Ylitarkastaja Paula Lampinen

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 6—14, 2 arkkia

PÄÄTOIMITTAJA TIMO LEPISTÖ
OY EDITA AB, HELSINKI 1996